



@addaalicante - #ADDAalicante
Descárgate nuestra APP: "adda alicante"
www.addaalicante.es



PROGRAMA:

J. S. Bach, *Fuga en Si menor BWV 869*

Ximo Cano, xxiv.var. *Obra de estreno absoluto, encargo del ADDA*

- I. Apassionat
- II. Recitatituv
- III. Trencadís
- IV. Obstnat

Arthur Honegger, *Prélude, Arioso et Fughetta sur le nom de Bach*

Nino Rota, *Due Valzer sul Nome di Bach*

- Circus Waltz
- Valzer Carillon

Francis Poulenc, *Valse-improvisation sur le nom Bach*

J. S. Bach, *Invención a dos voces en Mi menor BWV 778*

György Ligeti, *Invention*

J. S. Bach, *Chacona de la Partita para violín en Re menor BWV 1004*

Sofiya Gubaidulina, *Chaconne*

En coproducción con:



GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

INAEM

INSTITUTO NACIONAL
DE LAS ARTES ESCÉNICAS
Y DE LA MÚSICA



S 17 Mar 2018

Sala de Cámara

18.00 h.

The B-A-C-H Mirror

Bach/Avant-garde. Obras contemporáneas junto al repertorio de Bach

Comienza con una fuga de Bach muy "avanzada" y abstracta estilísticamente, ya que el sujeto principal utiliza los doce tonos, anticipándose increíblemente al dodecafonismo que sonará justamente después, con la *Suite op. 25* de Schoenberg. Ésta, no sólo adopta los movimientos de la suite barroca, sino que incluye el motivo con las notas B-A-C-H como homenaje.

Este motivo B-A-C-H es también el hilo argumental de las tres obras siguientes: *Prélude, Arioso et Fugghetta sur le nom de Bach* de Arthur Honegger, y tres valses que irán en un bloque: los *Due Valzer sul Nome di Bach* de Nino Rota y el *Valse-improvisation sur le nom Bach*, de Poulenc.

Tras el estreno absoluto del compositor Ximo Cano, continúa un breve bloque comparativo de dos invenciones: una del propio Bach, y otra de Ligeti, a la manera bachiana, finalizando con otro paralelismo entre Bach y un compositor contemporáneo: su *Chacón en re menor* (adaptada maravillosamente por Brahms para la mano izquierda sola) y la potente *Chacón* de Gibaudulina.

Comença amb una fuga de Bach molt avançada i abstracta estilísticament, ja que el subjecte principal utilitza els dotze tons i s'avança increíblement al dodecafonsme que sonarà justament després, amb la Suite op. 25 de Schoenberg. Aquesta, no solament adopta els moviments de la suite barroca, sinó que inclou el motiu amb les notes B-A-C-H com a homenatge.

Aquest motiu B-A-C-H és també el fil argumental de les tres obres següents: *Préludē, Arioso et Fugghetta sur le nom de Bach* d'Arthur Honegger i tres valses que van en un bloc: els *Due Valzer sul Nome di Bach*, de Nino Rota, i el *Valse-improvisation sur le Nom Bach*, de Poulenc.

Després de l'estrena absoluta del compositor Ximo Cano, continua un breu bloc comparatiu de dues invencions: una del mateix Bach i una altra de Ligeti, a la manera bachiana. S'acaba amb un altre paral·lelisme entre Bach i un compositor contemporani: el seu Xacona en re menor (adaptada meravellosament per Brahms per a la mà esquerra sola) i la potent Xacona de Gibaudulina

Marta Espinós, piano

Tras cursar el Certificado de Artista y el Máster de Interpretación Pianística en Meadows School of the Arts, Southern Methodist University (Dallas, EEUU) con el Maestro Joaquín Achúcarro, Marta Espinós se establece como una de las apuestas pianísticas más inusuales del panorama español. Especializada en tejer relaciones transversales entre la música y prácticamente cualquier disciplina o temática, Marta desarrolla una importante faceta de comisaria musical que combina con su carrera pianística entre otras para la exposición Goya en Madrid del Museo Nacional del Prado. Marta se considera una buscadora de nuevas fórmulas sobre el escenario que faciliten una comunicación más fluida con la audiencia.

Recitales comentados, conciertos temáticos, workshops para no-músicos, conciertos audiovisuales y multimedia y otras recetas escénicas son algunas de sus propuestas, siempre con el objetivo de acercar la música clásica y contemporánea a todos los públicos y hacerla comprensible y disfrutable.

Natural de Xàbia-Jávea (Alicante), Marta se graduó con las máximas calificaciones en el Conservatorio Superior de Música de Alicante "Óscar Esplà".

Després de cursar el Certificat d'Artista i el Màster d'Interpretació Pianística en Meadows School of the Arts, Southern Methodist University (Dallas, EUA) amb el Mestre Joaquín Achúcarro, Marta Espinós s'estableix com una de les apostes pianístiques més inusuals del panorama espanyol. Especialitzada a teixir relacions transversals entre la música i pràcticament qualsevol disciplina o temàtica, Marta desenvolupa una important faceta de comissària musical que combina amb la seua carrera pianística, entre altres per a l'exposició Goya a Madrid del Museu Nacional del Prado. Marta es considera una buscadora de noves fòrmules sobre l'escenari que faciliten una comunicació més fluïda amb l'audiència.

Recitals comentats, concerts temàtics, workshops per a no-músics, concerts audiovisuals i multimèdia i altres receptes escèniques són algunes de les seues propostes, sempre amb l'objectiu d'acostar la música clàssica i contemporània a tots els públics i fer-la comprensible i disfrutable.

Natural de Xàbia (Alacant), Marta es va graduar amb les màximes qualificacions en el Conservatori Superior de Música d'Alacant Òscar Esplà.